„Mis ma sinnoga tühja törrelen? tööme käed! Agga sa pead lacka wanna jaaguga liggi wõtma, et minna temmast lahti saaks; küllab ta weel laekas on."

Klaus andis kotti kuiwand hobbose nahhaga tallopoia kätte, wõttis rahha wasto, kuhjaga täis watt. Tallopoeg tinkis küllamehhele pealegi weel ue kässi wantre rahhakotti ja laekast ärra wiia.

„Et jä siis Jummalaga!" ütles Klaus, omma warra ja laekast, kus kirjotaja weel ikka wangis istus, tagga järrel weddades.

Metsa äres olli üks suur ja süggaw jõggi; wessi woolas kangeste, et hobbosed ki ei ussaldand läbbi ujuda; suur pikk sild olli ülle jõe ehhitud; Klaus jäi silla peal seisma ja ütles walju hälega, et kirjotaja sedda ka omma wangi koias kuulis: „Ei mitte, mis ma selle wanna laekaga teen? ta on ränk, kui olleks kerrise kiwwa täis; mis ma ennast tühja wacwan? Wõttan kätte, ja paiskan ta jõkke, sõudku minno koio kui ta tahhab; kui mitte: ei minnul ep olle temmast waia."

Klaus panni kätt külge, ja uppitas laekast, nenda kui tahhaks tedda wette wissata.

„Pea kinni kulla kuppukenne", pallus kirjotaja laeka sees, „lasse mind enne wangist lahti."

Klaus pilkutas silma ja ütles: „Oho! ta on weel laekas; wiskan rutto jõkke, et ta kurriteggia ärra uppub."

„Ärra hukka mind mitte ärra", hüdis kirjotaja, lasse mind lahti, ma annan sulle selle eest wakka täis rahha."

„Noh, hea küll!" ütles Klaus, laekast lahti tehhes. Kirjotaja ronnis käppukil laekast wälja, kedda jallaga jõkke lükkas, ja ruttas koio poole. Seal maksis temma pissikesse Klausile wakka täis rahha wälja, ja saatis mehhe minnema. Ühhe wakka täie sai Klaus tallopoia, teise kirjotaja issanda käest, nenda et temma wanker üsna täis rahha olli.

„Waat seal! mis hinda ma omma hobbose eest saanud", ütles ta issi ennese wasto, kui koio tulli, kus temma omma warra kest tubba ühte unnikusse kottist wälja puistas. „Mis nüüd suur Klaus ütleb, kui ta kuulda saab, et ma nii rikkas mees ollen? Oot, oot! ma tean küll, kuida wiisi ta aisu saab;" pissike Klaus saatis poisi sauure Klausi käest wakka laenama.

„Mis temmal räbbalal wakkaga möeta on?" mõtles suur Klaus, ja sullatas piggi wakka põhja, et mõnni ibba sest wiljast, mis saab möedetud, kinni hakkaks. Ennäh! kui wakk taggasi toodi, leidis suur Klaus kolm õbbe rubla tükki põhjas piggi sees kinni ollewad.

„Mis se on!" ütles suur Klaus, ja jookjis kohhe pissikesse Klausi jure. „Kust sa nii palju rahha said, et sedda wakkaga mõdade?"